

kendte dette tal og kommunernes størrelse, var det umuligt at sige, hvilke opgaver de fremtidige kommuner ville være i stand til at løse.

En så enkel refusionsordning som muligt og en så enkel og rationel administration som muligt af de kommende byrde- og opgavefordelinger måtte stå i forgrunden.

Stæhr Johansen (KF) ønskede, at der kom et stærkere tempo i løsningen af disse opgaver, samtidig med at man fik en løsning af alle de kommunale problemer, der for tiden var til behandling. Det nuværende system med de mange refusioner havde overlevet sig selv. Det var vigtigt på en helt klar måde at få byrdefordelingen mellem stat og kommune opgjort. Eventuelt burde man gå over til det system med bloktilskud, som Sverige havde gennemført.

Han fremførte en række af de rent praktiske ting, som kommunerne havde at kæmpe med i øjeblikket: med skattefradragrets bortfald ville også incitamentet til at forudbetale kommunale skatter bortfalde, og det drejede sig om meget store beløb. Dette ville belaste kommunernes likviditet uhyre stærkt. Hvilke muligheder var der for at fremskynde refusionerne? Der var også spørgsmålet om indbetalingen af statskatte i det overgangså, man nu befandt sig i. Hvilke muligheder var der for at udskyde denne indbetaling? Ville man fra boligministerens side træffe bestemmelse om forskudsvis udbetaling af statsrefusion for boligtilskud?

Når kildeskatten skulle gennemføres, skulle opkrævningen af kommuneskat formentlig foretages af staten med senere udbetaling til kommunerne. Også dette ville bevirke en meget stærk stramning af likviditeten.

At kommunerne forlods skulle dække skatterestanternes indbetaling af statskat, var, navnlig for de mindre landkommuner, et stort økonomisk problem.

Sigsgaard (SF) fandt, at det havde været at foretrække, at både byrde- og opgavefordelingen var blevet afklaret, hvad angik hovedprincipperne, sammen med kommissionsundersøgelsen af den kommunale inddeling.

Også efter 1970 ville der være store forskelle i kommunernes beskatningsgrundlag. Hans parti var tilbøjelig til at mene, at netop beskatningsgrundlaget skulle være hovedkriterium for tilskudsudlever fra staten. Det ville være hensigtsmæssigt, at staten overtog alle fuldt lovbundne udgifter i fremtiden. Samtidig burde tilskuddene til andre kommunale udgifter nedsættes. Ud over tilskud til udjævning af forskellene i beskatningsgrundlag burde refusionerne i fremtiden så vidt muligt baseres på objektive udgiftskriterier.

De øjeblikkelige vanskeligheder i visse kommuner burde afhjælpes ved statslån, som kunne være rente- og afdragsfri. Det måtte sikres, at sådanne lån faktisk blev brugt til udbygning og ikke f. eks. gik ind i driften. Det var udviklingskommunerne, der måtte have